Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	4C/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7612216630
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alena Ernestová
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2013:7612216630.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci navrhovateľky P.. X. P. A.. XX.X.XXXX, W. X. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Martin Vasiľ & partners, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti odporkyni P. C., W. T. XX, O., právne zastúpenej JUDr. Františkom Pitoňákom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie č. 5 o ochranu osobnosti, ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy 2 000,-- eur takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa je povinná písomne sa ospravedlniť navrhovateľke v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v nasledovnom znení, ktoré bude zaslané písomne doporučene poštou na adresu navrhovateľky a zároveň ho odporkyňa na svoje náklady zverejní v najbližšom vydaní periodika X. E. o veľkosti písma 14, druh písma Times New Roman:

Vážená p. P.. X. P.,

Týmto sa Vám ospravedlňujem za šírenie nepravdivých informácií o Vašej osobe, o Vašich vyučovacích schopnostiach a skúsenostiach týkajúcich sa Vášho pôsobenia na Základnej škole v X. a za šírenie mojich výrokov o Vašom prístupe k deťom Základnej školy X.. Informácie, ktoré som o Vašej osobe verejne rozširovala, sa nezakladajú na pravde, za čo sa vám týmto ospravedlňujem
P. C., O..

Odporkyňa je povinná zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácií o navrhovateľke na verejnosti.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy 2 000,-- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu navrhovateľky náhradu trov konania vo výške 3 114,62 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala ochrany osobnosti a to písomného ospravedlnenia sa, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 2 000,-- eur, určenia povinnosti zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácií o navrhovateľke na verejnosti. V návrhu uviedla, že je učiteľkou Základnej školy v X. a odporkyňa je matkou jedného zo žiakov, ktoré vyučuje aj navrhovateľka. Odporkyňa ako matka dieťaťa, ktoré navštevuje Základnú školu v X. a ktoré vyučuje navrhovateľka, podala na navrhovateľku na viacero inštitúcií sťažnosti, týkajúce sa správania a postupu navrhovateľky voči deťom na Základnej škole v X.. V predmetných sťažnostiach uviedla, že navrhovateľka sa necháva obchytkávať žiakmi po svojom tele, po prsiach a aj „tam dole“, že počas vyučovacích hodín kope

deťom do nôh a používa iné neprimerané metódy. Tieto skutočnosti podrobne popísala a uviedla vo svojich sťažnostiach na navrhovateľku a zároveň rozšírila po obci X., ako aj priľahlých obciach a meste O.. Vyššie uvedené predmetné sťažnosti boli podané na Základnej škole v X., na Radu školy pri Základnej škole X., ako aj iné inštitúcie, kde boli verejne prerokované. Zároveň písomne oznámila Obecnému zastupiteľstvu v X., že podala sťažnosť na navrhovateľku na Štátnu školskú inšpekciu v Košiciach, nakoľko navrhovateľka je i poslankyňou obce. Samotná navrhovateľka sa o obsahu podaných sťažností dozvedela iba sprostredkovane, pretože jej nikdy neboli dané k nahliadnutiu. O ich obsahu sa dozvedela z rozprávania po obci X. a meste O.. V čase podania návrhu navrhovateľka nemala sťažnosti odporkyne k dispozícii a na písomné výzvy navrhovateľky jej Základná škola X. ani Rada školy pri Základnej škole X. sťažnosti nezaslali, preto žiadala súd, aby všetky podané sťažnosti od inštitúcií vyžiadal. Poukázala na ustanovenie § 79 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti navrhovateľa pripojiť k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny. Navrhovateľka poukázala na čl. 19 Ústavy SR, § 11 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby môže dôjsť nepravdivými tvrdeniami ako aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú samé osebe pravdivé, ale boli uvedené takou formou, v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne a zároveň sú spôsobilé privodiť fyzickej osobe ujmu. Navrhovateľka uviedla, že nikdy sa nesprávala k deťom žiadnym spôsobom uvedeným zo strany odporkyne. Nikdy od detí skutočnosti tvrdené odporkyňou nevyžadovala, tieto skutočnosti sú nepravdivé a vážne zasahujú do práv navrhovateľky na ochranu jej osobnosti. K návrhu priložila päť čestných prehlásení občanov, ktoré tvrdenia odporkyne vyvracajú. V ďalšom navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že odporkyňa svoje nepravdivé vyhlásenia a nepravdivé skutočnosti šírila nielen na verejnosti, ale aj vo vzťahu k rodičom detí Základnej školy v X., na Rade školy pri Základnej škole v X. predniesla svoju sťažnosť a podrobne informovala prítomných s uvedením nepravdivých informácií. Keď na sťažnosť chcela reagovať navrhovateľka, nikdy jej to nebolo umožnené a teda rodičia detí dostali výlučne nepravdivé informácie podané zo strany odporkyne bez toho, aby navrhovateľka mala šancu tieto skutočnosti vyvrátiť. Na základe konania odporkyne a šírenia nepravdivých informácií bolo dňa 24.7.2012 dané navrhovateľke zo strany zamestnávateľa Základnej školy v X. upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny, ktoré vyplývalo práve zo sťažnosti podanej odporkyňou. Proti tomuto upozorneniu sa navrhovateľka riadne odvolala, kde svoj postoj vysvetlila. Tiež na základe konania odporkyne došlo k spísaniu „petície“ proti navrhovateľke, aby na škole, kde momentálne učí už viac neučila, pričom práve na základe tejto petície došlo k odobratiu triedy, kde navrhovateľka pôsobila ako učiteľka. V ďalšom školskom roku nebola zaradená do kariérovej pozície pedagogický zamestnanec - špecialista a nebola určená ani za triedneho učiteľa. V ďalšom navrhovateľka uviedla, že odporkyňa podala na navrhovateľku trestné oznámenie a konaním navrhovateľky sa zaoberali aj orgány činné v trestnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľka tvrdila, že došlo a neustále dochádza k zásahu do jej práv na ochranu osobnosti a s poukazom na intenzitu tohto zásahu a najmä následky tohto zásahu je primerané z jej strany požadovať v tomto konaní okrem ospravedlnenia, zdržania sa protiprávneho konania zo strany odporkyne, aj nemajetkovú ujmu vyjadrenú v peniazoch. Dala do pozornosti súdu, že pri riešení otázky primeraného peňažného zadosťučinenia by mal prihliadať aj na to, s akým úmyslom bolo zasiahnuté do osobnosti navrhovateľky. Následky zásahu sú značné v tom smere, že navrhovateľka ako pedagogický pracovník bude mať v prípade skončenia svojho pracovného pomeru so Základnou školou v X.Á. podstatne sťaženú situáciu pokiaľ ide o nájdenie si nového zamestnania nielen v pedagogickej oblasti. Tiež ujma už samotná je zrejmá v tom, že na základe konania odporkyne došlo k odobratiu triedy navrhovateľke, čím stratila aj príplatok za výkon funkcie triedneho učiteľa vo výške 43,50 eur a v konečnom dôsledku v priebehu konania stratila aj zamestnanie, pretože bol s navrhovateľkou rozviazaný pracovný pomer údajne pre nadbytočnosť.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení žiadala návrh zamietnuť tvrdiac, že uplatnený nárok neuznáva z dôvodu, že informácie uvádzané navrhovateľkou sú nepravdivé a zavádzajúce. V priebehu konania zotrvala na svojom postoji, tvrdila, že navrhovateľka nútila deti, aby ju masírovali, do detí kopala, priväzovala ich o stoličky prádlovou šnúrou a na deťoch sa ukájala. Deti údajne musia navrhovateľku ohmatávať na jej podnet a z tohto dôvodu podala na navrhovateľku nielen rôzne sťažnosti, ale aj podnet na trestné stíhanie. Informácie o takejto činnosti navrhovateľky má od svojho syna Y. C., ktorý navrhovateľku síce nemasíroval, ale musel sa pozerať na to, ako to robia na podnet navrhovateľky iné deti. Táto činnosť navrhovateľky mala údajne tak negatívny vplyv na psychiku maloletého dieťaťa, že odporkyňa bola nútená vyhľadať s ním špecialistu - psychológa, ktorému sa dieťa zdôverilo a údajne práve táto psychologička T.. F.. P. L., F.. odporúčala odporkyni podať trestné oznámenie. V priebehu

celého konania odporkyňa zotrvala na svojich tvrdeniach a sústavne tvrdila, že navrhovateľka sa na deťoch ukája.

V tomto konaní bolo predložených a súdom zabezpečených množstvo listinných dôkazov. Boli podané procesné návrhy na vykonanie dokazovania svedeckou výpoveďou občanov, ktorých čestné prehlásenia boli súdu predložené, boli podané návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom všetkých maloletých detí z triedy navrhovateľky, návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom ich rodičov, psychologičky F.. Q. Š., kolegov navrhovateľky - učiteľov P.. H., F.. Q.Y. F.Y. X.É., G.. P. L., P.. T. X., P. Č.. Tiež bol podaný procesný návrh na výsluch svedkyne P.. O. X. a zástupkyne P.. T.. Všetky procesné návrhy na vykonanie dokazovania, okrem návrhov na výsluch maloletých detí a ich rodičov, súd akceptoval. Podrobne sa oboznámil s listinnými dôkazmi, podrobne ako účastníčky konania vypočul v zmysle § 131 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľku i odporkyňu, vypočul svedkov a zistil tento skutkový stav:
Odporkyňa je matkou dieťaťa Y. C., ktoré navštevovalo triedu navrhovateľky. Navrhovateľka učila v tejto triede od 1. ročníka až do skončenia školského roku 2011/2012, keď v marci 2012, na základe opakovaných sťažností odporkyne, začalo dochádzať k problémom. Je treba uviesť, že obe účastníčky konania sa poznali už predtým ako sa dostali do pozície rodič a učiteľ, pretože v minulosti boli spolužiačkami na rovnakej strednej škole. Súd tieto skutočnosti uvádza pre lepšie pochopenie skutkového stavu, pretože zo všetkých listinných dôkazov a to písomných podaní odporkyne adresovaných rôznym inštitúciám a zo samotných vyjadrení odporkyne možno vyvodiť záver, že odporkyňa navrhovateľku považuje za učiteľku - tyranku a učiteľku, ktorá sexuálne obťažuje deti v triede. K problému medzi odporkyňou a navrhovateľkou došlo v marci 2012, keď odporkyňa bez ohlásenia narušila výchovno-vzdelávací proces, vošla do triedy navrhovateľky, kde prebiehala hodina a vybavovala si účty s jednotlivými deťmi z dôvodu, že ochraňovala záujmy svojho syna. Medzi účastníčkami konania došlo ku konfliktu, ktorý riešila riaditeľka P.. X., ktorá síce uznala, že odporkyňa narušila výchovno-vzdelávací proces, ale súčasne navrhovateľke oznámila, že za poriadok v triede je zodpovedná sama. Na tomto mieste je tiež potrebné uviesť, že vzťah medzi riaditeľkou školy Mgr. X. a zástupkyňou T. na jednej strane a na strane druhej navrhovateľkou bol napätý, čo podľa tvrdenia navrhovateľky vyplývalo z jej predchádzajúcej funkcie predsedkyne odborov a funkcie poslankyne obecného zastupiteľstva. Preto v tomto kontexte je potrebné aj pochopiť spôsob vybavovania sťažností na navrhovateľku a nedostatok objektivity zo strany vedenia školy. Po marcovom incidente odporkyňa podala na navrhovateľku množstvo sťažností na rôzne inštitúcie. Tieto sťažnosti navrhovateľka nemala k dispozícii, pretože vedenie základnej školy jej odmietlo do týchto sťažností nahliadnuť a na výzvu právneho zástupcu jej tieto sťažnosti poslať. Sťažnosti boli podané na Ministerstvo školstva SR, Ministerstvo spravodlivosti SR, prednostovi Štátneho školského úradu, na Štátnu školskú inšpekciu, Rade školy pri Základnej škole Q. X.. Prílohou sťažností bola aj petícia rodičov 3. ročníka základnej školy, v ktorej rodičia žiadali, aby navrhovateľka viac na Základnej škole v X. neučila. Z obsahu sťažností adresovaných týmto inštitúciám, písaných rukou odporkyne sa uvádza, že v 1. ročníku navrhovateľka deťom zaväzovala nohy gumou, aby sedeli s rovnými nohami, keď sa pohli, kopala im do nôh, maloletý syn odporkyne má z navrhovateľky strach, začal koktať a zajakávať sa aj preto, že navrhovateľka sa s deťmi ohmatáva, vraj jej to robí dobre. V sťažnostiach sa doslova uvádza, že navrhovateľka sa ukája deťmi, ktoré ju musia ohmatávať až po pás, keď to ona povie. Tiež v týchto sťažnostiach sa objavuje pojem masírovanie v kontexte, že navrhovateľka sa dala masírovať deťmi počas vyučovania, deti ju museli „ošahávať“ od krku až po pás dole, údajne deti huckala jedno proti druhému, čo má na deti veľmi zlý vplyv. V sťažnostiach sa uvádza množstvo faktov, ktoré sa týkajú údajne nepedagogického prístupu navrhovateľky už od prvej triedy, hoci odporkyňa tieto skutkové tvrdenia začala produkovať až po incidente, ktorý v marci 2012 vyvolala v triede navrhovateľky. Tieto sťažnosti, ktoré boli podľa prezentačných pečiatok jednotlivých orgánov prijaté v apríli 2012, boli postúpené na priame vybavenie riaditeľke školy. Sťažnosť adresovaná Ministerstvu školstva SR bola postúpená Školskému inšpekčnému centru Košice a tomuto orgánu bola postúpená aj sťažnosť adresovaná Štátnej školskej inšpekcie - Kancelárii hlavného školského inšpektora (č.l. 38). Štátna školská inšpekcia - Školské inšpekčné centrum Košice postúpilo sťažnosti odporkyne na priame vybavenie riaditeľke školy. Sťažnosť adresovaná prednostovi Krajského školského úradu v Košiciach bola taktiež postúpená na vybavenie riaditeľke školy. Upozornenie na nevhodné správanie sa navrhovateľky odporkyňa zaslala aj Rade školy pri Základnej škole X., pričom toto podanie odporkyne nie je datované. Súčasťou súdu predložených sťažností, ktoré boli súdu zaslané Krajským školským úradom, Základnou školou v X. a Štátnou školskou inšpekciou, je aj petícia rodičov žiakov 3. ročníka Základnej školy v X., ktorou rodičia žiadajú, aby navrhovateľka viac na Základnej škole v X. nevyučovala. Petícia je datovaná dňom 25.6.2012, vo fotokópii petície, ktorú zaslala súdu základná škola je vybielené meno odporkyne, pričom v petícii sa uvádza, že túto petíciu

podávajú P. P. Y. X. F.X.A.. V ďalšej petícii, ktorej kópia bola zaslaná súdu, sa už ako iniciátorka petície uvádza aj odporkyňa. Z fotokópie petície, ktorá sa nachádza v spise na č.l. 51 a 119 bolo zistené, že táto bola zaslaná Základnej škole X., Obecnému úradu X., Krajskému školskému úradu v Košiciach, Štátnej školskej inšpekcii, Školskému inšpekčnému centru Košice. Po tom, čo si súd vyžiadal originál petície zistil, že iniciátorkou petície s dátumom 25.6.2012 bola aj odporkyňa. Vedenie základnej školy, po postúpení sťažností týchto inštitúcií, sťažnosť odporkyne na nevhodné správanie navrhovateľky prešetrovalo a dňa 24.7.2012 po šetrení uznalo sťažnosť odporkyne za opodstatnenú. Navrhovateľke bolo udelené upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny z dôvodu, že skutkové tvrdenia odporkyne uvádzané v sťažnostiach a to priväzovanie gumou detí k stoličkám, kopanie do nôh a masírovanie učiteľky deťmi sa preukázali ako pravdivé a to výpoveďou žiakov od 17.5.2012 do 21.5.2012 a boli potvrdené rodičmi žiakov na stretnutí dňa 27.6.2012, mimoriadnom zasadnutí rady školy dňa 29.6.2012 a opakovaným zasadnutím dňa 9.7.2012. Navrhovateľka mala porušiť vnútorný poriadok základnej školy, pracovný poriadok pre pedagogických a nepedagogických zamestnancov a školský poriadok. V písomne vyhotovenom upozornení riaditeľka školy poukázala na dodržiavanie Dohovoru o právach dieťaťa, pričom porušenie školského poriadku malo spočívať u navrhovateľky v neuspokojivom plnení pracovných úloh vyplývajúcich z pracovnej náplne. V závere upozornenia sa uvádza, že v prípade opakovaného porušenia pracovnej disciplíny bude s navrhovateľkou rozviazaný pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce.

Zo spisu ČVS: ORP-324/OVK-SN-2012 súd zistil, že dňa 2.4.2012 odporkyňa podala na navrhovateľku trestné oznámenie, v ktorom tvrdila, že od syna Y. má vedomosť, že triedna učiteľka - navrhovateľka im na prvej hodine vždy káže, aby ju masírovali a mucinkovali, zoberie si šesť detí, ktoré presne vymenovala a tieto deti ju musia masírovať od krku až po pás. Ostatné štyri deti, medzi nimi syn odporkyne, sa musia na to pozerať. Dňa 29.3.2012 navštívila psychologičku T.. F.. P. L., PhD., ktorej sa mal syn zdôveriť s tým, čo sa deje v triede. Oznamovateľka bola vypočutá opakovane dňa 22.5.2012, kde jednoznačne uviedla, že podala trestné oznámenie na navrhovateľku ako triednu učiteľku jej syna za sexuálne obťažovanie jej syna. Opakovane zdôrazňovala nutnosť návštev maloletého dieťaťa u psychologičky, pretože dieťa koktá, je mlčanlivé a hanbí sa, že koktá. Po šetrení orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovateľ Odboru Kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi vec podozrenie z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, odovzdanie alebo odloženie veci. Uznesenie o odmietnutí veci je podrobne odôvodnené. Proti tomuto uzneseniu zo dňa 24.5.2012 podala odporkyňa sťažnosť, o ktorej rozhodoval prokurátor a sťažnosť odporkyne uznesením zo dňa 6.7.2012 zamietol. Zaujal stanovisko, že vyšetrovateľ po prijatí trestného oznámenia zabezpečil všetky potrebné podklady pre rozhodnutie, z ktorých vyplýva, že v oznamovanej veci nejde o podozrenie zo žiadneho z trestných činov. Odporkyňa s prešetrením veci orgánmi činnými v trestnom konaní spokojná nebola a dňa 21.8.2012 podala sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti SR. Súd nemá k dispozícii odpoveď tejto inštitúcie o spôsobe vybavenia sťažnosti a takýto dôkaz v konaní ani predložený nebol. Súdu však bol predložený listinný dôkaz, ktorý súd pripustil v zmysle § 118a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že riaditeľka školy prešetrením sťažností na navrhovateľku nepostupovala správne. V čase prešetrenia sťažnosti odporkyne riaditeľka bola informovaná o tom, že v predmetnej veci koná orgán činný v trestnom konaní a napriek tejto skutočnosti pokračovala v prešetrení sťažnosti, ktorú vyhodnotila ako opodstatnenú. Neodložením sťažnosti po tom, čo bolo zrejmé, že vo veci, ktorá je predmetom sťažnosti, koná orgán činný v trestnom konaní, došlo zo strany riaditeľky k nedodržaniu § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z.z. Súdu bolo predložených množstvo listinných dôkazov a to korešpondencie medzi navrhovateľkou a vedením školy, z ktorej vyplýva, že navrhovateľka sa opakovane domáhala podrobného oboznámenia s jednotlivými sťažnosťami odporkyne po tom, čo boli postúpené základnej škole. Pred podaním návrhu na ochranu osobnosti o zabezpečenie týchto sťažností sa snažil právny zástupca navrhovateľky, avšak bezvýsledne. Z opakovaných odpovedí riaditeľky školy P.. O. X. vyplýva zamietavé stanovisko a to, že zákon o sťažnostiach jej neukladá doručiť sťažnosť tomu, na koho sťažnosť smeruje. Navrhovateľka sa opakovane dožadovala možnosti vyjadriť sa k týmto sťažnostiam a obsah týchto sťažností odporkyne ozrejmiť a vysvetliť. Jej snaha bola bezvýsledná, pretože navrhovateľka nebola pozvaná na žiadne stretnutie rodičov, na zasadnutie rady školy a nemala možnosť vyjadriť sa k spôsobu prešetrenia sťažnosti riaditeľkou školy a jej zástupkyňou.

Z predložených listinných dôkazov a to zápisnice z prešetrenia (č.l. 149) súd zistil, že sťažnosť odporkyne bola prešetrovaná od 7.5.2012 do 13.7.2012, teda v čase, keď vo veci konali orgány činné v trestnom konaní. Podľa prešetrenia sťažnosti sa podľa výpovedí žiakov, ktoré boli realizované v čase od 17.5.2012

do 21.5.2012, potvrdila pravdivosť priväzovania bielizňovou gumou o stoličky a kopanie do nôh v prípade, že mal žiak vysunutú nohu spod stoličky, pričom deti potvrdili aj masírovanie učiteľky. Súd mal k dispozícii záznamy z výsluchov maloletých detí vyhotovované riaditeľkou školy a jej zástupkyňou. V týchto záznamoch riaditeľka nazýva navrhovateľku „X.“ a odporkyňu „P.“. Záznamy neobsahujú výsluch maloletých detí, ale iba výstup z ich výsluchu napr. gumy potvrdené, masírovanie potvrdené, kopanie potvrdené, kopanie nepotvrdené, útok na X. potvrdený atď. Z výsluchov detí jednoznačne vyplýva, že deti sa učiteľky dotýkali. Súd však zaráža, že deti mali odpovedať aj na otázku, či je deťom masírovanie príjemné, z čoho vyplýva, že pri výsluchoch deti nevypovedali spontánne, ale odpovedali na jednotlivé otázky riaditeľky a jej zástupkyne. V odpovediach detí sa nachádza odpoveď, že navrhovateľka deti nikdy nezastavila, keď sa jej dotýkali a niektoré deti sa vyjadrili tak, že sa učiteľka s nimi dohodla o tom, čo majú povedať. Dievčatá A. F. a D. X. potvrdili, že navrhovateľka ich nikdy nežiadala, aby ju masírovali, A. F. sa vyjadrila tak, že sa s pani učiteľkou stískali už v prvom ročníku a myslí si, že ide o prejav lásky detí k učiteľke. Deti potvrdili aj to, že v prvom ročníku sedeli na stoličkách tak, že mali nôžky upevnené gumami a pokiaľ ich učiteľka kopla, išlo o slabé kopnutie, čo navrhovateľka vysvetlila zasunutím nôh z uličky pod lavicu svojou nohou.

Nielen riaditeľka školy došla k záveru, že sťažnosť odporkyne na nevhodné správanie navrhovateľky je dôvodná, ale vyplýva to aj zo zápisnice z mimoriadneho zasadnutia Rady školy pri Základnej škole v X. zo dňa 9.7.2012, kde síce podľa prezenčnej listiny navrhovateľka bola pozvaná, ale zasadnutia rady školy sa nezúčastnila a neoznámila dôvod neúčasti. Z vyjadrenia navrhovateľky vyplýva, že pozvánka na rokovanie rady školy, ktorá bola zaslaná doporučenou poštou, jej bola doručená po zasadnutí, ktoré sa konalo 9.7.2012, pritom prvé zasadnutie rady, na ktorom sa problém riešil, bolo 29.6.2012, ďalšie 5.7.2012 a 9.7.2012. Vyplýva to zo svedeckej výpovede G.. L., ktorá sa zasadnutia 29.6.2012 zúčastnila a ďalších dvoch už nie. Je potrebné uviesť, že navrhovateľka mala snahu poznať obsah sťažností a snahu sa vyjadriť, avšak po tom, čo na ňu bolo podané trestné oznámenie zo strany odporkyne, vedeniu základnej školy podaním z 15.5.2012 oznámila, že na obvinenia sťažností, ktoré sa nezakladajú na pravde, nebude reagovať, nakoľko v uvedenej veci koná orgán Policajného zboru SR. V konečnom dôsledku vo vzťahu k tomuto vyjadreniu dala za pravdu navrhovateľke aj Štátna školská inšpekcia, ktorá riešila sťažnosť navrhovateľky na riaditeľku základnej školy, ktorá mala sťažnosť odložiť po tom, čo zistila, že 2.4.2012 bolo podané na navrhovateľku trestné oznámenie. Dňa 27.6.2012 sa konalo stretnutie šiestich rodičov detí 3. ročníka základnej školy, pričom toto stretnutie zvolala odporkyňa. Na stretnutie bolo prizvané aj vedenie školy, ktoré sa vyjadrilo tak, že o probléme s navrhovateľkou nemá žiadnu informáciu, pretože rodičia nič také nehlásili. Toto stretnutie podľa zápisnice podpísanej odporkyňou bolo zorganizované preto, lebo rodičia chceli vedieť, čo deti povedali riaditeľke a zástupkyni pri prešetrovaní tohto správania učiteľky, čo im však nebránilo bez znalosti veci dňa 25.6.2012 spísať petíciu za ukončenie pracovného pomeru s navrhovateľkou. K petícii je potrebné uviesť, že neobsahuje podpisy všetkých rodičov, ktorých priezviská sa v petícii uvádzajú, pretože aj laickým pohľadom možno zistiť, že oboch rodičov podpísal jeden rodič dvakrát, v tomto prípade matky podpisovali aj otcov, pričom sám iniciátor petície P. P. nie je vôbec podpísaný. Tým istým písmom sú podpísané priezviská M. X. a U. X., ktorí od 19.6.2012 už boli na dovolenke, keďže žiadali uvoľniť dieťa zo školy. Rovnakým písmom sú podpísané priezviská P. C. Y. N. C., X. F. Y. U. F., manželov Q., S. a F.Č..

Navrhovateľka i odporkyňa boli vypočúvané ako účastníčky konania a súd ich výsluch vyhodnotil v zmysle § 131 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľka trvala na tom, že všetky vyjadrenia odporkyne, ktoré šírila, sú nepravdivé. Na základnej škole učí osemnásť rokov, má výborné výsledky a nikdy nemala žiadne problémy a ani problémy vzťahové. Trieda, ktorú navštevoval maloletý syn odporkyne bola triedou, ktorú učila od prvého ročníka. V triede bolo desať detí, s ktorými nemala problém, rozumeli si a deti ju mali rady. To, že deti občas pohladkala, zneužila odporkyňa na šírenie nepravdivých údajov, keďže tvrdila, že deti sexuálne obťažovala, na deťoch sa ukájala. Vysvetlila použitie prádlovej gumy ako náučnej pomôcky pre držanie tela detí pri sedení v triede. Na stenách v prvom ročníku boli zavesené plagáty, ktoré názorne zobrazovali správny postoj detí pri sedení. Podľa týchto plagátov deti inštruovala ako majú sedieť a keďže sa jej to veľmi nedarilo, deti napadlo, že by im bolo treba pripevniť nohy. Doma našla prádlovú gumu, urobila osem pásov, ktoré si deti natiahli na nohy. Ona sama nikomu gumu na nohy nenaťahovala a tie deti, ktoré pás chceli použiť, ho použili. Bolo to v prvom ročníku začiatkom roka, rodičia o tom vedeli a žiaden z rodičov nič nenamietal. Poprela, že by deti kopala. Ide opätovne o situáciu, ktorá bola zneužitá proti navrhovateľke. Keď učila deti zdravému sedu a deti sa to čiastočne naučili, mali tendenciu sa zachytiť nôžkami o nohy stoličky. Keď bolo v triede ticho a písali písomku nechcela deti rušiť a tak nohou ťukla do podrážky topánky, aby nôžky vrátila späť a

dieťa správne sedelo. Paradoxne toto vyjadrenie navrhovateľky potvrdila riaditeľka školy P.. O. X. pri svedeckej výpovedi dňa 22.5.2012, kde uviedla, že na navrhovateľku podala sťažnosť v r. 2011 aj matka Š. S., ktorá sa sťažovala na kopanie do nôh kvôli nesprávnemu sedeniu v lavici a sťažnosť bola šetrená 21.12.2011, prejednávala sa na rodičovskom združení a rodičia podnet sťažnosti nepotvrdili. V zápisnici zo šetrenia zo dňa 22.12.2011, vyhotovenej riaditeľkou školy a založenou v trestnom spise na č.l. 24 sa jednoznačne uvádza, že na stretnutí rodičov dňa 9.11.2011 štyria rodičia popreli nevhodné správanie navrhovateľky a ostatní rodičia sa k veci nevyjadrovali. Tu dáva súd do pozornosti, že k prešetreniu sťažnosti Š. S., ktorá sa v konečnom dôsledku preukázala ako neopodstatnená a neopodstatnená a vykonštruovaná sa preukázala aj sťažnosť M. (po sťažnostiach navrhovateľky na Štátnu školskú inšpekciu), došlo koncom decembra 2011. K údajnej nespokojnosti tých istých rodičov došlo po incidente, ktorý vyvolala odporkyňa 29.3.2012 v triede navrhovateľky, teda tri mesiace po tom, čo rodičia voči navrhovateľke nemali žiadne výhrady. Práve vtedy sa situácia medzi navrhovateľkou a rodičmi zmenila, keď odporkyňa počas vyučovacieho procesu vtrhla do triedy a začala si vybavovať účty s jednotlivými deťmi. Medzi účastníčkami konania došlo ku konfliktu, ktorý bol riešený riaditeľkou školy a mal za následok podávanie sťažností odporkyňou na množstvo inštitúcií. Súd vidí návštevu u psychologičky T.. F.. P. L., F.. dňa 29.3.2012 v príčinnej súvislosti s incidentom medzi účastníčkami konania, ktorý sa odohral takisto 29.3.2012, pričom pred týmto incidentom odporkyňa navrhovateľke nič nevyčítala.

V ďalšom navrhovateľka vysvetľovala pojem masírovanie. Uviedla, že medzi ňou a deťmi dochádzalo ku kontaktu, ale nešlo o masírovanie, ale nejaké tlaky, pretože deti sa na navrhovateľku vrhli cez prestávku, cez hodinu chodili k navrhovateľke preto, že mali radosť a k navrhovateľke sa tlačili. Pred orgánmi činnými v trestnom konaní navrhovateľka vysvetľovala, že pri príchode do triedy sa žiaci okolo nej zbehnú, prejavia city, objímu ju, chytia okolo pása, čo navrhovateľka opätuje tak, že ich pohladká. Zo strany detí to bolo vždy spontánne a navrhovateľka ich k ničomu nenútila. Keď v apríli 2012 počula po dedine nepravdivé šumy ohľadom toho, že deti jej prejavujú city a ona ich opätuje, povedala deťom v triede, že nebudú sympatie voči nej prejavovať tak, že ju budú objímať, pretože ľudia si to vysvetľujú po svojom a zneužívajú to. Keďže videla na nich, že im to nie je jedno a sú z toho smutné, dovolila im svoje city opätovne prejavovať spontánne s tvrdením, že nejde o nič zlé. Dňa 18.4.2012 dostala sms správu od jednej mamičky, ktorá sa vyjadrila, že bola smutná z toho, keď jej dieťa oznámilo, že po jednom folklórnom vystúpení odporkyne sa prestávate s deťmi stískať. Dnešným dňom však dieťa povedalo, že navrhovateľka je opäť správna učiteľka. Matka ďalej mala písať text „ako by ste ma pohladila a v dnešnej elektronickej dobe pre vyrovnanosť a pocit zdravia je to o to dôležitejšie. Vďaka za dieťa.“ Toto vyjadrenie navrhovateľky ostáva iba v rovine tvrdení a navrhovateľka odmietla uviesť autora tejto sms správy, v súdnom konaní však tohto pisateľa konkretizovala a ide o matku Y. T. P. - P.. P.Ú..

Navrhovateľka tvrdila, že odporkyňa zasiahla do jej osobnej sféry, stratila istotu v profesionálnom živote a zhoršilo sa postavenie navrhovateľky v kolektíve. Napriek tomu, že má najvyššie pedagogické vzdelanie v rámci celej školy, v dôsledku sťažností podávaných odporkyňou, došlo k odobratiu triedy navrhovateľke, odobratiu príplatku za výkon funkcie triedneho učiteľa, pričom prestala byť predstavovaná ako pedagogický pracovník. K ujme došlo nielen v profesionálnom živote, ale aj v súkromnom živote, keď matka, ktorá žije s ňou v spoločnej domácnosti, má veľmi vážne zdravotné problémy a v dôsledku rečí, ktoré sa vedú po obci X., meste O. a priľahlých obciach, musela byť hospitalizovaná s mozgovou príhodou.

Odporkyňa v účastníckom výsluchu uviedla, že s navrhovateľkou ako triednou učiteľkou syna Y. bola spokojná dovtedy, kým nezačal navštevovať tretí ročník a raz prišiel domov s tým, že jej musí niečo povedať. Chlapec údajne odmietal ísť do školy s tým, že sa odmieta pozerať na to ako deti učiteľku masírujú a že im dáva za to cukríky. Problém prádlových gúm údajne riešila už v prvom ročníku a vyslovila s ich použitím nesúhlas. Tvrdila, že syn Y. je jediný, kto rozprával doma o tom, čo sa deje v škole a keďže tomu nechcela veriť, navštívila švagrinú, ktorej syn chodí do jednej triedy s Y. a chlapec Q. C. potvrdil praktiky navrhovateľky. Vyjadril sa tak, že sama učiteľka im povie, kde ju majú masírovať a deti ju masírovali. V ďalšom tvrdila, že navrhovateľka zakazovala deťom povedať, čo sa deje na vyučovaní, čo potvrdili ďalší spolužiaci P. F. Y. U. S.. Tvrdila, že navrhovateľke nechcela ublížiť, že si je vedomá spôsobov používaných v pedagogickom procese, správanie navrhovateľky si overovala a konzultovala s odborníkmi napr. s T.. F.. P. L., F.., ktorá sa vyjadrila tak, že takéto správanie učiteľky k deťom nie je prípustné. Psychologička nemala sprostredkované vedomosti od navrhovateľky, ale priamo od syna Y., ktorého vyšetrovala. Odporkyňa poprela, že by bola iniciátorkou petície, pričom priznala, že riaditeľku o správaní sa navrhovateľky neinformovala hneď, ale až v júni 2012, keď predtým podávala

sťažnosti na rôzne inštitúcie. Správanie učiteľky tiež neriešila na rodičovskom združení, rovno písala sťažnosti. Tvrdila, že nemienila navrhovateľke ublížiť v čase písania sťažností. Od orgánov, na ktoré podávala sťažnosti na navrhovateľku chcela, aby zistili skutočnú pravdu a so spôsobom vybavovania sťažností nebola spokojná. Vyjadrila sa tak, že nie je jej cieľom, ale cieľom ostatných rodičov bolo, aby navrhovateľka na škole neučila vôbec. Údajne sťažnosti na navrhovateľku riešila riaditeľka nie na jej podnet, ale na podnet rodičov X. a ona iniciátorkou petície vôbec nebola. Údajne iniciátorkou petície bola matka F., ktorá sa jej opýtala, či ju môže uviesť ako osobu, ktorá petíciu podáva. Tiež tvrdila, že navrhovateľka hádže do detí perá a že do nich kope, pričom za závažné tvrdenia odporkyne súd považuje tvrdenia, že deti navrhovateľku ošahávali, ohmatávali a učiteľka sa pri ich dotykoch ukájala. Odporkyňa tvrdila, že navrhovateľka sa dotykmi detí ukája a na tomto tvrdení opakovane trvala (č.l. 173, 188). Výraz „ukája sa“ údajne prevzala od pracovníka Krajského školského úradu v Košiciach, ktorému telefonovala a on sa jej opýtal, či sa navrhovateľka na deťoch ukája. Napriek tomu, že navrhovateľka bola ochotná vyriešiť spor zmierlivo tým, že odporkyňa sa jej ospravedlní v miernejšej forme ako žiadala v návrhu na začatie konania, bez nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, odporkyňa nebola ochotná skončiť spor zmierlivo a opakovane zotrvávala na svojich vyjadreniach, teda že navrhovateľka sa dotykmi maloletých detí ukája. Deti počnúc T. mali masírovať navrhovateľku smerom od krku dole po chrbte, potom prechádzali na boky a brucho. Tiež tvrdila, že na políciu bolo podaných viacero sťažností, v ktorých bolo údajne oznamované, že navrhovateľka deti bije, kope do nich, hádže do nich gumy atď. Túto skutočnosť údajne mala od P.. U.. C. F., ktorý bol riešiť na žiadosť riaditeľky sťažnosť matky S., ktorej oprávnenosť sa nepotvrdila.

Navrhovateľka navrhla vypočuť ako svedkyňu F.. Q. Š., ktorá je riaditeľkou Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie. Táto svedkyňa bola navrhnutá z dôvodu, že v sťažnosti odporkyne proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania sa uvádza, že o okolnostiach, ktoré sú predmetom sporu, môže vypovedať aj F.. Š., ktorá s navrhovateľkou o všetkom komunikovala a podľa tvrdenia odporkyne sa jej mala navrhovateľka k niečom priznať. Svedkyňa F.. Š. uviedla, že na podnet riaditeľky školy vykonala zážitkovú besedu zameranú na zisťovanie šikany na základných a stredných školách. V rámci zážitkovej besedy deti dostali dotazníky, z ktorých bolo možné anonymným spôsobom zistiť, či sa v triede vyskytuje šikana. Toto bolo zisťované v triede navrhovateľky a v 4. ročníku. V triede navrhovateľky sa nepreukázala žiadna šikana. Svedkyňa vyslovene uviedla, že sa nevie vyjadriť k vzťahom medzi rodičmi detí a učiteľmi, centrum rieši iba vzťahy medzi žiakmi. Pri návšteve tejto školy v rámci zážitkovej besedy komunikovala s navrhovateľkou, ktorá ju informovala o nie dobrých vzťahoch medzi ňou a riaditeľkou školy, svedkyňa sa snažila iba poradiť a riešiť situáciu medzi dvoma pedagogickými pracovníkmi prostredníctvom mediácie. Okrajovo sa zmienila aj o iných problémoch a bol riešený problém riaditeľ ako nadriadený a učiteľ ako podriadený, teda svedkyňa nepotvrdila, že navrhovateľka sa jej mala k niečomu priznať.

Ako svedkyňa bola vypočutá riaditeľka školy P.. O. X.. Táto uviedla, že sťažnosti na navrhovateľku riešila vo februári 2010 od rodiča U. M. a v novembri 2011 od Š. S., pričom tieto sťažnosti sa ukázali byť ako neopodstatnené. Sťažnosť U. vyplývala zo vzťahov medzi navrhovateľkou ako poslankyňou obecného zastupiteľstva a otcom dieťaťa ako predsedu športového klubu. Sťažnosť Š.Á. S. sa týkala nevhodného správania navrhovateľky k deťom, údajnému priväzovaniu k stoličkám s tým, že do nich kope a hádže predmety. Vtedy bola situácia riešená prostredníctvom rodičov, riaditeľka dokonca prizvala i príslušníka polície, pričom navrhovateľka na zhromaždenie rodičov prizvaná nebola. Rodičia nepotvrdili pravdivosť sťažností Š. S., naopak časť rodičov - matky vyslovili s prácou navrhovateľky spokojnosť. Sťažnosť bola taktiež vyhodnotená ako neopodstatnená. Treťou sťažnosťou bola sťažnosť postúpená riaditeľke školy z inštitúcií, na ktoré podávala sťažnosti odporkyňa. Svedkyňa potvrdila, že v tejto sťažnosti sa uvádzali tie isté skutkové okolnosti ako v sťažnosti Š. S. v r. 2011, ale novými faktami boli fakty o údajnom masírovaní tak, že deti mohli masírovať navrhovateľku vtedy, keď dostali dobrú známku a mal to byť istý druh odmeny pre učiteľku. Svedkyňa uviedla, že oboznámila navrhovateľku s podstatnými časťami tejto sťažnosti, kópie sťažností však navrhovateľke k dispozícii nedala. Spolu so zástupkyňou T. vypočuli všetkých desať detí, ktoré potvrdili, že sa navrhovateľka nechala masírovať a to nielen na pleciach, krku a rukách, ale údajne aj na bokoch a bruchu, dokonca jedno dieťa sa vyjadrilo tak, že aj na prsiach. Tvrdila, že časť detí bola dlhodobo správaním navrhovateľky frustrovaná. Tvrdila, že nikdy sa hanlivo o navrhovateľke pred deťmi nevyjadrila a keď sa vyjadrovala o navrhovateľke hanlivo pri prešetrovaní sťažnosti, vyjadrila sa tak iba v úzkom kruhu ľudí. Potvrdila, že má vedomosť o tom, že odporkyňa bola jedna z iniciátorov petície. Uviedla, že nikdy nebola svedkyňou nevhodného správania navrhovateľky voči deťom a potvrdila, že odmietla sprístupniť obsah sťažnosti Š. S. tvrdiac, že zákon o sťažnostiach jej

takúto povinnosť neukladá. Svedkyňa uviedla, že zo šetrenia maloletých detí zistila, že deti masírovali učiteľku bez toho, aby ich o to požiadala a mohli sa jej dotýkať za odmenu za dobré správanie a jednotku. Potvrdila, že v škole je zriadená telefónna linka a schránka, do ktorej môžu deti hádzať sťažnosti na školu a učiteľov a na navrhovateľku nebola podaná žiadna sťažnosť. Potvrdila udelený zákaz navrhovateľke vstúpiť do svojej bývalej triedy údajne preto, že si to želali rodičia. Tiež tvrdila, že navrhovateľka doposiaľ požíva úctu medzi kolegami, deti navrhovateľku rešpektujú a je pre ne autoritou.

Svedkyňa F.. D. T., ktorá pôsobí v pracovnom zaradení zástupkyne riaditeľa základnej školy, vypovedala o spôsobe výsluchov maloletých detí, ktoré vypočúvala spolu s riaditeľkou školy. Deti potvrdili, že navrhovateľka ich priväzovala k stoličkám, aby rovno sedeli, keď nesedeli rovno, že do nich kopla, pričom niektoré z detí uviedlo, že dieťaťu len posunula nohu. Keď deti učiteľku masírovali, bolo to tak, že začal jeden žiak, keď dostal jednotku, potom sa pridali ďalšie. Tiež tvrdila, že deti navrhovateľku rešpektujú, je pre nich autoritou a aj kolegovia si navrhovateľku vážia. Uviedla, že pred oficiálnou sťažnosťou odporkyne na navrhovateľku nemala vedomosť o nevhodnom správaní navrhovateľky, ale X. sú malá dedina a všeličo sa porozpráva. Bola osobne svedkom, keď vošla do triedy navrhovateľky navrhovateľka sedela za stolom, stál za ňou žiak T. Y. P. a mal položené ruky na pleciach a krčnej chrbtici navrhovateľky. Svedkyňa to nepovažovala za vhodné. Tiež uviedla, že aj jej sa stalo, že pri zastupovaní v nižších ročníkoch jej deti prejavia náklonnosť objatím, stalo sa to dvakrát a deti upozornila, aby to nerobili.

Svedkyňa P.. B. H. je kolegyňou navrhovateľky. Potvrdila, že v O. ju zastavila blízka osoba, ktorú nechce menovať a opýtala sa jej, či je pravdou, že na škole v X. majú pedofilku. Nepovedala síce meno, ale bolo zrejmé, že ide o navrhovateľku, pretože táto svedkyni blízka osoba svedkyni vytýkala, že každý sa navrhovateľke vyhýba a iba svedkyňa sa s navrhovateľkou kamaráti. Svedkyni blízka osoba sa informáciu o „pedofilke“ dozvedela od sestry odporkyne. Svedkyňa navrhovateľku určite za pedofilku nepovažuje a sama bola svedkom toho, že deti majú navrhovateľku veľmi rady. Videla idúc po chodbe, ako deti prišli k navrhovateľke, objali ju a vyjadrovali sa tak, že ju majú veľmi rady. Svedkyňa sa ich pýtala, či majú učiteľku rady a deti odpovedali kladne a bola prekvapená v pozitívnom slova zmysle náklonnosťou detí. Svedkyňa potvrdila, že v kolektíve učiteľov na Základnej škole v X. vládne stresová situácia. Navrhovateľka sa kolegom prihovorí, oni jej odpovedia, ale sami sa neprihovoria. Uviedla, že navrhovateľka je veľmi dobrou učiteľkou, prirodzenou autoritou a deti majú pred ňou rešpekt. Ona sama má triedu po navrhovateľke - ôsmakov, ktorí sú veľmi dobre pripravení na druhý stupeň a bažia po vedomostiach. Uviedla, že počula nejaké reči o masírovaní a priväzovaní ku stoličke, ale navrhovateľka je profesionálka a ak aj došlo k nejakým kontaktom s deťmi, bolo to spontánne a prichádzali za ňou ako za matkou. Vyslovene sa vyjadrila tak, že deti chodili okolo nej ako kuriatka. So svojimi ôsmakmi veľa komunikuje, rozpráva sa s nimi aj o iných učiteľoch, ale na rozdiel od iných učiteľov tieto deti sa na navrhovateľku nikdy nesťažovali a nikdy jej nič nevytýkali. Svedkyňa tiež uviedla, že stretla ďalšiu osobu, ktorá sa pýtala na navrhovateľku dotazujúc sa ako to s ňou dopadlo, pretože má vedomosť, že ju deti udali.

Ako svedok bol vypočutý P.. F.. Q. F. X.A.. Uviedol, že členom kolektívu Základnej školy v X.M. je od r. 2006 a hneď bol zástupkyňou upozornený na to, že navrhovateľka je problémový a konfliktný typ. Zo začiatku sa dal ovplyvniť, avšak postupom času sa presvedčil, že navrhovateľka je odborne zdatná učiteľka, organizačný typ a veľmi schopná žena. K samotnej veci uviedol, že po škole sa už hocičo rozprávalo až sa stalo, že ku koncu r. 2012 na jednej porade prišla riaditeľka s tvrdením, že sa v kolektíve objavila pedofília, čím myslela na navrhovateľku. Nebol si istý, či bol použitý presne tento výraz, ale už predtým sa v kolektíve tento výraz na navrhovateľku používal a navrhovateľka bola osočovaná z pedofílie, čo nie je pravdou. V dôsledku tejto situácie pretrváva v zborovni ťaživá a dusná atmosféra, preto sa snaží v kolektíve zdržiavať čo najmenej. Tvrdil, že kolektív navrhovateľku úplne odpísal. Navrhovateľka komunikuje iba s ním, s pred ním vypočutou svedkyňou P.. H. a ďalšou kolegyňou O.. Klíma v kolektíve je taká, že v kuloároch navrhovateľku každý podporí, ale keď príde na lámanie chleba, tak ju už podporiť nemusí. Spôsob vybavovania sťažností a správanie sa riaditeľky školy k navrhovateľke svedok považoval za druh odvety, keď navrhovateľka vyhrala súdny spor so školou zastúpenou riaditeľkou pre pochybenie riaditeľky, ktorá zasiahla do osobnostných práv navrhovateľky zverejnením osobných údajov na internete. Svedok tiež potvrdil, že na porade bol kolektív informovaný o tom, že u navrhovateľky sa preukázala pedofília a potvrdil, aký názor pretrvával medzi žiakmi školy v septembri 2012 na začiatku školského roka. Keď informoval deti o tom, že navrhovateľka bude učiť hudobnú výchovu a angličtinu, jeden zo žiakov reagoval tak, že ako je to možné, keď navrhovateľka v škole už nemá čo učiť. Tiež deti ostali prekvapené, keď videli navrhovateľku na začiatku školského roka,

hoci vôbec nebola menovaná a predstavená ako pedagogická pracovníčka. Svedok tiež uviedol, že má po navrhovateľke dve triedy, deti sú veľmi dobre pripravené a navrhovateľka vypestovala v deťoch návyk nielen k plneniu povinností, ale aj k získavaniu vedomostí. Svedok má v triede žiaka, ktorého matku navrhovateľka učila a s ktorou komunikoval, pričom matka žiaka sa vyjadrila o navrhovateľke tak, že táto bola prísna a zásadová, čo bolo na prospech veci pre ďalšie napredovanie v štúdiu. Tento svedok popísal jednu zo situácií, ktorá podľa jeho názoru má ďalekosiahle následky nielen pre navrhovateľku, ale i pre ďalších pedagógov. Uviedol, že s deťmi 2. ročníka na prvom stupni mal zážitkovú hodinu, ktorá sa deťom veľmi páčila. Išlo o zastupovanú hodinu, ktorá mala na deti taký vplyv, že keď ho na druhý deň videli blízko zborovne, začali svedka objímať, jedno dieťa za nohu, druhé za pás, pričom sa svedok pristihol pri tom, že sa zľakol, či ho niekto nevidí, aby nemal z toho v súčasnej situácii problémy, hoci takýto prejav vďačnosti a citov bol v minulosti úplne bežný. Vo vzťahu k navrhovateľke ďalej uviedol, že keď sa deti učiteľky dotýkali masírovaním, určite to nebolo z toho dôvodu, aby učiteľka maloleté deti zneužívala.

Svedkyňa P. Č. si vypočula na pracovisku v X. O. rozhovor dvoch žien. Počula ako rozprávajú o navrhovateľke, preto sa k nim vrátila, lebo chcela vedieť viac. Zistila, že o navrhovateľke sa po X. rozpráva, že obťažuje deti, pričom takto sa mala vyjadrovať P. C. t.j. odporkyňa. O odporkyni mala sprostredkovanú vedomosť, že na autobusovej zastávke rozpráva o tom, že navrhovateľka obťažuje deti v škole. Osoba, ktorá sprostredkovala svedkyni vedomosť o tom, čo sa o navrhovateľke hovorí, podľa jej výpovede nie je v priamom kontakte s odporkyňou a povedala svedkyni iba to, čo sa o navrhovateľke rozpráva v X.. Keďže svedkyňa navrhovateľku veľmi dobre pozná, reči o navrhovateľke jej vzťah k nej neovplyvnili a zostáva naďalej jej dobrou kamarátkou.

Svedkyňa G.. P. L.O. pozná obe účastníčky konania od detstva, pričom navrhovateľku pozná z poslaneckej činnosti a po istú dobu boli obe členky rady školy. V školskom roku 2011/2012 bola svedkyňa členkou rady školy a na podnet odporkyne rada riešila sťažnosť, v ktorej sťažovateľka popisovala nevhodné správanie navrhovateľky, uvádzala, že učiteľka do detí kope, priväzuje k stoličke a deti musia učiteľku masírovať. Na rade školy bolo dohodnuté, že si predvolajú rodičov na 29.6.2012 a dozvedia sa, či tvrdenia sťažovateľky sú pravdivé. Na toto stretnutie nebola prizvaná ani navrhovateľka, ani riaditeľka a ani nikto z vedenia školy. Zasadnutia sa zúčastnilo šesť rodičov. Nie všetci rodičia z týchto šiestich potvrdili, že učiteľka sa k deťom nevhodne správa, že do nich kope, priväzuje k stoličkám a že ju deti musia masírovať. Svedkyňa mala snahu priblížiť rade aj stanovisko učiteľky a mala k dispozícii písomné vyjadrenie navrhovateľky, pričom požiadala radu, aby umožnili toto písomné stanovisko (v spise na čl. 13-14) prečítať. Na podnet člena rady školy C. to svedkyni nebolo umožnené. O zasadnutí rady sa urobila zápisnica, ktorá je strohá, neobsahuje detaily. Svedkyňa sa pýtala rodičov na to, odkedy sa učiteľka k deťom takto správa a s prekvapením sa dozvedela, že údajne už od prvej triedy. Sama týmto tvrdeniam neverí, pretože mala možnosť posúdiť prácu navrhovateľky i to, ako sa deťom i v čase osobného voľna venuje. Svedkyňa potvrdila, že v dedine sa veľa diskutovalo ohľadom správania navrhovateľky. Konkrétne svedkyne sa občania pýtali na to, či je pravdou, že navrhovateľka už učiť nebude a vyslovene sa niektorí vyjadrili tak, že údajne má pedofilné sklony. Tieto otázky nadväzovali aj na predchádzajúce súdne spory, ktoré sa týkali psychologického vyšetrenia navrhovateľky, z ktorého faktúra bola spolu s osobnými údajmi navrhovateľky zverejnená na webovej stránke. Ľuďom sa podsúval do pozornosti obraz o tom, že navrhovateľka nie je schopná vykonávať učiteľské povolanie. V svedeckej výpovedi svedkyňa odkázala na obsah svojho čestného prehlásenia (č.l. 9), v ktorom vysvetľuje spôsob vyjadrovania odporkyne na rade školy. Toto čestné prehlásenie bolo oboznámené ako listinný dôkaz a vyplýva z neho, že na zasadnutí rady školy 29.6.2012, ktorá sa okrem iného zaoberala aj podnetom odporkyne, odporkyňa prítomných členov rady informovala o správaní navrhovateľky. Uviedla, že počas masírovania deti museli masírovať učiteľku na chrbte, bruchu, prsiach a aj „dole“, ďalej im učiteľka počas vyučovania kopala do nôh a priväzovala ich k stoličkám. Z čestného prehlásenia tejto svedkyne, na ktoré odkázala v svojej svedeckej výpovedi bolo zrejmé, že podľa svedkyne tvrdenia rodičov boli rozporuplné. Na jednej strane rodičia tvrdili, že majú učiteľku rady, na druhej strane že sa jej boja, pričom riešenie problematiky bolo podľa svedkyne nadštandardné, emotívne a zámerne nadsadené. Aj zápisnica zo zasadnutia neposkytuje dostatočný a úplný prehľad a je vyhotovená tak, aby neposkytovala dostatočný prehľad o danom zasadnutí. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľku si váži, verí jej, podporuje, pričom navrhovateľka mala vplyv na pôsobenie v rámci poslaneckej činnosti a činnosť v obecnom zastupiteľstve. V súčasnosti je to tak, že i keď s navrhovateľkou prichádzajú na zasadnutia zastupiteľstva pripravené ku konkrétnej téme, ktorá sa má prejednať a majú materiály, ktoré sa majú prerokovať s prípadnými pripomienkami, nie sú akceptované a to i v prípade, že sú vecné a konštruktívne. Svedkyňa sa domnieva,

že ide o dôsledok predchádzajúcich udalostí a sťažností odporkyne na navrhovateľku a zaujatie postoja svedkyne k tomuto problému.

Svedkyňa P.. T. X. pozná obe účastníčky konania zo strednej školy. Od bývalých spolužiakov sa dozvedela o tom, čo sa o navrhovateľke rozpráva. Keď prechádzala po O., zastavil pri nej autom bývalý spolužiak, ktorý k nej zacúval len preto, aby mohol svedkyni oznámiť „senzáciu“ o tom, či počula, že čo robí navrhovateľka deťom. Údajne priväzuje deti k stoličke, kladie im pod bradu pravítka, deti omakáva, ohmatáva a pričom spomenul odporkyňu ako matku dieťaťa, ktorému sa mali tieto veci diať. Keď sa ho svedkyňa pýtala, odkiaľ tieto informácie má, údajne to vie z polície, pretože v čase, keď to rozprával, bol príslušníkom polície. Ďalšia spolužiačka zo strednej školy, ktorá svedkyňu zastavila, jej porozprávala o tom, že odporkyňa na zastávke autobusu takéto veci rozpráva o navrhovateľke. Ďalšiu vedomosť mala svedkyňa od pracovníčky novinového stánku, ktorá pracuje v blízkosti autobusovej zastávky a tejto osobe informácie o správaní navrhovateľky sprostredkovala konkrétne odporkyňa. Pracovníčka v stánku svedkyni povedala, že k nej chodí jedna zákazníčka, myslela tým odporkyňu a táto jej začala rozprávať o navrhovateľke, že priväzuje deti k stoličke, dáva im pravítko pod bradu, obchytkáva deti, ohmatáva. Pani zo stánku vyslovila počudovanie nad tým, prečo odporkyňa práve jej tieto veci o navrhovateľke rozpráva. Nadobudla dojem, že osobu, o ktorej odporkyňa rozpráva t.j. navrhovateľku táto pani zo stánku nepozná, pričom ju poznala a to veľmi dobre. Každej jednej osoby, ktorá svedkyňu informovala o tom, čo sa o navrhovateľke hovorí, sa táto svedkyňa opýtala, či môže o týchto skutočnostiach informovať navrhovateľku, pričom dostala odpoveď, že práve preto svedkyňu s tým oboznamujú, aby sa aj navrhovateľka dozvedela, čo sa o nej hovorí. Okrem spolužiaka, ktorý bol policajtom a ktorý sa zjavne tešil zo senzácie, ktorú môže oznámiť, všetci ostatní boli zdesení z toho, ako môže niekto také reči o navrhovateľke šíriť. Keď oznámila navrhovateľke, čo sa o nej rozpráva zistila, že navrhovateľka už takú vedomosť má, dusila to v sebe a svedkyni to neoznámila. Vzťah s navrhovateľkou sa kvôli týmto problémom zmenil, ale nie kvôli svedkyni, ale navrhovateľke, ktorá má psychické problémy. Svedkyňa potvrdila, že veľmi zlý psychický vplyv majú tieto reči aj na matku navrhovateľky, ktorá je veľmi citlivá a keď príde svedkyňa na návštevu, rozplače sa a odíde do vedľajšej miestnosti. Matka navrhovateľky má v súčasnosti veľké zdravotné problémy, ktoré vyústili do mozgovej príhody. Keď svedkyňa odpovedala na otázky právnych zástupcov účastníkov konania, vypovedala o tom, ako sa navrhovateľka deťom venovala vrátane syna odporkyne. Chodila s deťmi na výlety, deti boli uvoľnené, navrhovateľky sa nebáli. Dievčatá chytali navrhovateľku za ruku, išlo o telesný kontakt, ale zo strany detí s tým, že navrhovateľku majú deti rady. Ďalej svedkyňa vypovedala o používaní výrazu pedofília a potvrdila, že spolužiak, ktorý ju zastavil sa vyjadril tak, že „fasa, máme spolužiačku pedofilku“. Aj na pracovisku svedkyne Ú. Q. O. sa dve klientky úradu rozprávali o tom, že v X. máme učiteľku pedofilku a že je to už tak ako s farármi. Svedkyňa potvrdila, že reči o navrhovateľke počula od februára 2012 a ďalšie v máji a júni 2012. Bola presvedčená o tom, že všetky obvinenia na navrhovateľku sú účelovo vymyslené, pretože už niekoľko rokov má na pracovisku problém s bossingom s terajšou riaditeľkou. Tvrdila, že obvinenia sú vyvrátiteľné, je však zarážajúce, že ľudia v obci tieto nechutnosti s radosťou živia a s ľahkosťou zveličujú namiesto toho, aby v tejto osobe videli nielen učiteľku, ale najmä človeka humánneho a zodpovedne pristupujúceho k svojej práci. Takto navrhovateľku hodnotia nielen súčasné deti, ale aj bývalí žiaci sa jej po rokoch prihovoria, posielajú jej maturitné pozdravy a oznámenia o ukončení vysokoškolského štúdia, pričom si na ňu spomenie i žiačka, ktorá pred rokmi odišla do USA.

Z odborného vyjadrenia T..F.. P. L. F.. súd zistil, že odporkyňa kontaktovala psychologické pracovisko F. X..H..E.. dňa 21.2.2012 s maloletým synom Y. pre poruchy plynulosti reči, úzkostlivosť a uzavretosť dieťaťa, zjavnú fixáciu na matku. Dieťa bolo s matkou usmernené na špecializované pedopsychologické vyšetrenie u MUDr. M., ktorý vylúčil organické poškodenie mozgu a následnú poruchu plynulosti reči, avšak uvádza, že EEG záznam zachytáva prejavy nezrelosti a pripomína tak mladšieho jedinca. Navrhol nácvik relaxácie koncentrácie a súčasne dodáva, že dieťa hodnotí učiteľku ako prísnu. Z odborného vyjadrenia jednoznačne vyplýva, že nie maloletý Y. C., ale matka sprostredkovala informáciu, že dieťa sa sťažuje na pani učiteľku, ktorá mala nútiť dieťa do rôznych činností napr. neprirodzene sedieť, zdržiavať sa cez prestávku v triede, vzájomne sa dotýkať a masírovať. Z vyšetrenia dieťaťa vyplynula celková precitlivelosť, úzkostlivosť, nedostatok zručností a zrelosti v sebapresadzovaní sa a detská závislosť na matke. Prílohou odborného vyjadrenia bolo psychologické vyšetrenie, ktorého výsledky psychologička dňa 27.5.2012 poskytla orgánom činným v trestnom konaní. I zo záverov tohto psychologického vyšetrenia vyplýva, že maloletý Y. sa pred psychologičkou o správaní učiteľky nikdy nevyjadril, rozhovoru na tému - pani učiteľka - sa vyhýba a keď je svedkom sťažností matky na učiteľku, cíti sa nepríjemne a je pasívny.

Výsluch matky navrhovateľky navrhovateľka nenavrhla z dôvodu, že matka sa v súčasnosti nachádza po mozgovej príhode v zlom zdravotnom stave. Predložila čestné prehlásenie matky, ktoré súd oboznámil ako listinný dôkaz. Z vyjadrenia matky navrhovateľky vyplýva, že osočovanie navrhovateľky ju zasiahlo tak, že koncom apríla 2012 utrpela mozgovú príhodu, bola hospitalizovaná na Neurologickom oddelení NsP v X. A. Q. po prekonaní krvácania do mozgu a v auguste 2012 postúpila náročnú operáciu v NsP Košice. V čestnom prehlásení matka navrhovateľky poukazuje na problémy medzi riaditeľkou školy a navrhovateľkou, pričom riaditeľka školy podporuje odporkyňu v jej aktivitách z dôvodu, aby navrhovateľka bola zdiskreditovaná nielen ako učiteľka, ale aj ako poslankyňa obce. Už v minulosti riaditeľka školy riešila na navrhovateľku vykonštruované sťažnosti, ktoré musela na pokyn Štátnej školskej inšpekcie anulovať s tým, že jej bol vrátený neoprávnene odobratý osobný príplatok. Ďalej v čestnom prehlásení matka navrhovateľky uvádza, že po dobu 18 rokov, odkedy navrhovateľka pracuje na škole, nikdy nemala problémy, bola hodnotená ako najlepšia učiteľka na škole a problémy nastali až po nástupe do funkcie riaditeľky P.. O.A. X.. Matka navrhovateľky popísala akcie, školské výlety a mimoškolské aktivity, ktoré organizuje navrhovateľka, ktorá deťom venovala aj časť svojho osobného voľna. Poukázala na to, že navrhovateľka deti, dokonca aj nie žiakov jej triedy vo svojom voľnom čase doučovala a navrhovateľka má doma veľa darčekov, kresieb a lístkov, ktoré vyhotovili žiaci, kde je napísané „pre najlepšiu p. učiteľku, pre milú p. učiteľku, mám vás rada“ atď. Dala do pozornosti tú skutočnosť, že odporkyňa a niektorí rodičia, ktorí chcú navrhovateľku odvolať a ohovárajú ju, jej poslali na konci školského roka kvety, ktoré odmietla prijať. Tiež uviedla, že bola svedkom nie jedného telefonátu, ktoré mala navrhovateľka od rodičov, keď jej ďakovali za to, čo ich naučila, ba dokonca učila v minulosti aj samotných rodičov. Vyjadrila sa aj k údajným dotykom detí a učiteľky, ktoré hodnotila tak, že deti majú pani učiteľku - navrhovateľku rady a preto aj túto radosť prejavujú stískaním a objímaním, ktoré jej nie vždy bolo príjemné. Pokiaľ by ich bola odstrčila, opätovne by bola na ňu podaná sťažnosť.

V ďalšom sa súd oboznámil s navrhovateľkou predloženými listinnými dôkazmi už po prvom pojednávaní a keďže išlo o dôkazy predložené v zmysle § 118a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd sa s nimi oboznámil a mali vplyv na rozhodnutie v merite veci. Takýmto dôkazom sú napr. fotokópie podaní detí určené navrhovateľke, ktoré sa v spise nachádzajú ako č.l. 116 zv. Tieto dôkazy preukazujú, že deti v triede majú učiteľku rady, čím vyvracali svedeckú výpoveď P.. O. X., že deti sú frustrované a učiteľky sa boja. Dôkazom vzťahu detí k navrhovateľke je aj predložená kronika 2. triedy za r. 2010/2011. Riaditeľka z dôvodu frustrácie detí a údajnej žiadosti rodičov zakázala navrhovateľke vstup do triedy, hoci podľa tvrdenia navrhovateľky v priebehu nasledujúceho školského roka poslala navrhovateľku do tej istej triedy trikrát zastupovať (vyjadrenie navrhovateľky č.l. 198).

Ďalším dôkazom, ktorý súd pripustil, bolo potvrdenie Obvodného oddelenia PZ, Odbor poriadkovej polície v O., ktorý potvrdzuje, že Obvodné oddelenie PZ O. neeviduje žiadnu sťažnosť podanú na navrhovateľku. Týmto dôkazom sa vyvracia dôkaz - časť účastníckej výpovede odporkyne, ktorá tvrdila, že na navrhovateľku bolo podaných viacej oznámení orgánom činným v trestnom konaní pre správanie sa v triede.

V konečnom dôsledku sa súd oboznámil aj s ďalším listinným dôkazom, ktorý navrhovateľka bez vlastnej viny nemohla navrhnúť do skončenia prvého pojednávania a to oznámením o výsledku prešetrenia sťažnosti, ktorú navrhovateľka podala proti riaditeľke P.. O. X.. Ide o oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti Štátnej školskej inšpekcie - Školského inšpekčného centra Košice, ktoré oznamuje, že sťažnosť na riaditeľku školy je opodstatnená. Riaditeľka školy v čase prešetrovania sťažnosti odporkyne bola informovaná o tom, že v predmetnej veci koná orgán činný v trestnom konaní a napriek tomu pokračovala v prešetrovaní sťažnosti, ktorú vyhodnotila ako opodstatnenú. Z dôvodu nedodržania § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v platnom znení, bolo riaditeľke uložené opatrenie - dôsledne dodržiavať zákon.

Z výpovede danej navrhovateľke riaditeľkou školy P.. O. X.E. zo dňa 4.7.2013, ktorá bola súdu predložená na poslednom pojednávaní vyplýva, že navrhovateľke bola daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce pre nadbytočnosť na základe písomného rozhodnutia zamestnávateľa o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce.

Podľa článku 19 ods. 1, 2, 3, Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred

neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Vychádzajúc z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka má podľa odseku 1 fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 2 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí v zmysle odseku 2 súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Právne prostriedky ochrany osobnosti fyzickej osoby (upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov takých zásahov a primerané zadosťučinenie) sú tu vymenované príklady a nevylučujú sa aj ďalšie. Ich použitie prichádza do úvahy bez ohľadu na zavinenie neoprávneného zásahu, pretože tu prichádza do úvahy objektívna zodpovednosť. Pokiaľ však zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, ktoré sa preukážu pravdivými, neprichádza do úvahy občianskoprávna sankcia, pokiaľ nejde o také skutkové tvrdenia, ktoré sú zásahom do sféry osobného súkromia chránenej právom. Aj pravdivé tvrdenia sú totiž neoprávneným zásahom, ak sa dotýkajú uvedenej sféry. O neoprávnený zásah nepôjde vtedy, keď fyzická osoba so zásahom do svojej osobnosti súhlasila alebo keď to výslovne umožňuje zákon (napr. § 12 ods. 2 a 3) a pod. Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu a bude spočívať v morálnom plnení napr. v ospravedlnení alebo v odvolaní urážlivých výrokov atď., a to obvykle tam, kde k nim došlo (v pracovnom kolektíve, v dennej tlači a pod.). Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale v značnej miere, má taká osoba právo na peňažnú satisfakciu. Toto právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má fyzická osoba aj vtedy, keď morálna satisfakcia už nie je aktuálna. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy iba od účinnosti zákona č. 87/1990 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, t. j. od 29. marca 1990. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však na druhej strane nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti. Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 je osobne spätá s osobou, ktorá sa neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustila. Má teda osobný charakter, a preto zaniká smrťou tejto osoby.

Predmetom tohto konania je právo na ochranu osobnosti navrhovateľky, kde ku zásahu do osobnostného práva navrhovateľky došlo nepravdivými tvrdeniami odporkyne, ktoré spočívali v tom, že navrhovateľka do detí kope, priväzuje ich gumou ku stoličkám, nechá sa deťmi obchytkávať po tele, po prsiach, aj „tam dole“ a na deťoch sa ukája. Týmito vyjadreniami malo dôjsť ku zásahu nielen do súkromia navrhovateľky, ale aj do jej dobrého mena, občianskej cti a dôstojnosti a mali evokovať, že navrhovateľka je osobou nedostatočne spôsobilou na výkon svojho povolania, pretože je tyran a pedofil.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je to, že došlo k zásahu, ktorý bol neoprávnený a jednak to, že tento zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka.

K neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti môže dôjsť nielen neprimeraným výkonom slobody prejavu, ale zákonná ochrana je daná aj vtedy, ak k neoprávnenému zásahu dôjde konaním resp. opomenutím povinnosti pôvodcu zásahu. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o porušenie povinnosti uloženej právnym predpisom, zmluvou alebo inou právnou skutočnosťou.

I keď ochrana osobnosti je založená na objektívnom princípe t.j. na strane odporkyne sa nevyžaduje zavinenie resp. úmysel, teda z hľadiska poskytnutia ochrany nie je rozhodujúce, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, vedome alebo nevedome, nemožno nechať bez povšimnutia, že konanie odporkyne bolo vedomé a ešte aj na pojednávaniach tvrdila, že navrhovateľka sa na deťoch ukája. V konaní bolo síce preukázané, že deti sa navrhovateľky dotýkajú, vzájomne sa objímajú, pričom súd pripúšťa aj masírovanie. Z vykonaného dokazovania však súd vyvodil záver, že jednoznačne šlo o prejavy emócií maloletých detí vo vzťahu k navrhovateľke a tieto skutočnosti, ktoré boli pravdivé, boli odporkyňou uvádzané takou formou, v takých súvislostiach a za takých okolností, že objektívne vyvolávali pravdu skresľujúci dojem, čím pôsobia difamačne. Týka sa to aj tvrdení o kopaní učiteľky do detí a priväzovania detí k stoličkám. Odporkyňou boli tieto skutočnosti uvádzané takou formou ako keby zodpovedali skutkovému stavu i keď z hľadiska posúdenia faktu verejnosť môže takúto prezentáciu faktov považovať za pravdivú. V skutočnosti navrhovateľka v prvej triede, keď mala snahu o to, aby deti od začiatku návštevy povinnej školskej dochádzky sedeli rovno, zošila osem pásov širokej gumy, deti si gumy natiahli na nôžky (pričom podľa tvrdenia odporkyne navrhovateľka mala deti gumou priväzovať ku stoličke) a keď sa im nôžky vysunuli do uličky medzi lavicami, tak ich nohou posunula pod lavicu. Pritom detí bolo desať a pásov osem. Toto malo byť tzv. kopanie do detí, ktoré prezentovala odporkyňa. Súd poukazuje na skutočnosť, že sa to stalo v prvom ročníku, rodičia o tom vedeli a tieto skutkové tvrdenia už obsahovala sťažnosť Š. S., ktorá bola šetrená v decembri 2011, teda v 3. ročníku a na rodičovskom združení dňa 9.11.2011 za prítomnosti riaditeľky boli prítomní desiati rodičia z tejto triedy, teda rodičia všetkých detí. Títo nepovažovali sťažnosť za odôvodnenú, pričom štyria z rodičov tvrdenia sťažovateľky popreli - teda navrhovateľky sa zastali a šiesti rodičia sa nevyjadrili. Sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná.

V ďalšom súd uvádza vo vzťahu k prezentovanému masírovaniu detí učiteľkou nasledovné:
Možno polemizovať s pedagogickým postupom navrhovateľky, ktorým umožnila kontakt maloletých detí s navrhovateľkou, keď sa s ňou mohli objímať, dotýkať sa jej, údajne za odmenu alebo keď mali dobrú náladu alebo dostali jednotku. Z výpovedí zástupkyne školy P.. T., ale aj učiteľa F.M.H.. P.. X.Ö.A. vyplynulo, že takéto kontakty učiteľov s deťmi sú na škole obvyklé a deti sú na takéto kontakty zvyknuté. P.. T. uviedla, že keď zastupovala na prvom stupni, keďže je učiteľkou druhého stupňa, taktiež sa jej stalo a to dvakrát, že ju deti začali objímať a takúto skúsenosť má aj svedok F.T.. P.. X.Ö.A., ktorému deti takýmto spôsobom prejavovali radosť po zážitkovej hodine, ktorá sa im páčila. Svedkyňa P.. T.Á. uviedla, že deťom oznámila, že si takéto ich správanie nepraje a svedok F.M.T.. P.. X.Ö.A. uviedol, že sa obzeral, aby ho nikto nevidel, nakoľko mal obavy z osočenia zo sexuálneho obťažovania, keďže už vedel o problémoch navrhovateľky. Svedkyňa P.. T. tiež vo svojej výpovedi uviedla, že sama bola svedkom, ako sa navrhovateľka nechala masírovať žiakom T.A. P.. Žiak mal ruky na pleciach navrhovateľky v čase, keď vošla do triedy. Nemala z toho dobrý pocit a bolo to podľa svedkyne nevhodné. Pokiaľ to bolo nevhodné a pocity tejto svedkyne boli negatívne, je namieste otázka, akým spôsobom svedkyňa ako priama nadriadená navrhovateľky zakročila, aby takémuto konaniu zabránila. Nezakročila, pretože emotívne prejavy detí a prejavy vďačnosti voči učiteľom boli prejavmi obvyklými.

Odporkyňa tvrdila v svojich písomných podaniach a sťažnostiach, že navrhovateľka si prejavy náklonnosti vyžaduje, časť detí ju musia masírovať a ostatné deti sa musia na nich pozerať. Nepravdivosť výpovede odporkyne potvrdila sama riaditeľka školy P.. O. X., ktorá uviedla, že deti nikdy nekonali na žiadosť navrhovateľky, ale šlo o spontánne prejavy náklonnosti detí k navrhovateľke. Odporkyňa si odporuje v samotnom trestnom oznámení, ktoré podala do zápisnice v konaní ČVS:ORP-324/OVK-SN-2012. Pri prvej výpovedi dňa 2.4.2012 tvrdí, že jej syn navrhovateľku nemasíroval, on sa musí na to iba pozerať, pričom 22.5.2012 uviedla, že podáva trestné oznámenie za sexuálne obťažovanie maloletého Y.. Odporkyňa nepravdivo vypovedala aj o tom, či bola iniciátorkou petície rodičov za odvolanie učiteľky datovanej dňom 25.6.2012, keď tvrdila, že iniciátorkou nebola, pričom je uvedená v origináli petície ako jedna z troch organizátorov a to, že iniciátorkou petície bola, opätovne potvrdila svedkyňa P.. O. X.. V priebehu účastníckych výpovedí odporkyňa považovala navrhovateľku za osobu, ktorá sa na maloletých deťoch ukája. Takýto výraz bol použitý nielen v sťažnostiach adresovaných už

spomínaným orgánom, ale toto vyjadrenie tvorí aj obsah účastníckej výpovede odporkyne. Tvrdila, že navrhovateľka sa doslova ukája deťmi, deti ju musia ohmatávať, keď im to navrhovateľka povie a toto konanie navrhovateľky dala do príčinnej súvislosti so správaním syna, ktorý začal koktať, zajakávať sa s tým, že má údajne z učiteľky strach. Ani tieto tvrdenia odporkyne neboli potvrdené. Naopak, z odborného vyjadrenia T.. F.. P. L., F.. vyplýva, že odporkyňa navštívila toto odborné zariadenie pre poruchy maloletého Y. v plynulosti reči, ktoré mali trvať asi pol roka. K týmto poruchám podľa tvrdenia odporkyne malo dôjsť kvôli napätej atmosfére v škole a maloletý Y. mal psychologičke sám popísať správanie navrhovateľky. Súd opakovane konštatuje, že výpoveď odporkyne sa nezakladá na pravde. Psychologička vo svojich oznámeniach či už orgánom činným v trestnom konaní zo dňa 21.5.2012 alebo súdu sa jednoznačne vyjadrila tak, že dieťa sa o učiteľke nevyjadrovalo, všetky informácie o správaní navrhovateľky sprostredkovala matka a dokonca, keď dieťa je svedkom sťažností matky na učiteľku, cíti sa nepríjemne.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odporkyňa vo svojich sťažnostiach neuvádzala pravdivé skutočnosti resp. ich uvádzala spôsobom v takých súvislostiach a za takých okolností, že objektívne vyvolávali pravdu skresľujúci dojem. I v konaní pred súdom možno vyhodnotiť jej účastnícku výpoveď ako tendenčnú. Vypočutí svedkovia P.L. Č., G.. P. L., P.. T. X. potvrdili, že nepravdivé informácie o navrhovateľke rozširuje odporkyňa. P. Č. si vypočula na pracovisku v X. O. rozhovor dvoch žien, ktoré sa rozprávali o tom, že navrhovateľka obťažuje deti, pričom takto sa mala vyjadrovať odporkyňa. Tiež mala sprostredkovanú vedomosť o tom, že odporkyňa na autobusovej zastávke rozpráva o tom, že navrhovateľka obťažuje deti v škole. Svedkyňa G.. P. L. potvrdila, že odporkyňa na zasadnutí rady školy dňa 29.6.2012 prítomných členov rady informovala o tom, že učiteľka kopala deti do nôh, o tom, že deti museli masírovať učiteľku na chrbte, bruchu, prsiach a aj „dole“. P.. T. X. potvrdila, že pracovníčka novinového stánku si vypočula od odporkyne vyjadrenia o tom, že navrhovateľka priväzuje deti k stoličke, deti obchytkáva a ohmatáva. Okrem toho mala vedomosť aj od spolužiaka o tom, že majú spolužiačku pedofilku. Svedkyňa P.. B. H. potvrdila, že jej blízka osoba sa jej dotazovala na pravdivosť faktov, podľa ktorých je navrhovateľka pedofilka. Túto informáciu sa dozvedela od sestry odporkyne. To, že odporkyňa rozširuje nepravdivé údaje, bolo potvrdené aj zo sťažností podávaných na množstvo inštitúcií uvádzaných v úvode tohto odôvodnenia, keď odporkyňa tvrdila, že navrhovateľka sa nechá deťmi ohmatávať, masírovať a dokonca sa deťmi ukája. Takýto výraz odporkyňa použila aj pred súdom na dvoch pojednávaniach s tým, že bola presvedčená o svojej pravde a vyjadrila sa doslova tak, že ide o jej názor. Teda zásah do práv navrhovateľky chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka mal súd zo strany odporkyne za preukázaný.

Ďalším predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je, ako už bolo uvedené to, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. V danej veci neoprávneným zásahom odporkyne došlo k tomu, že ľudia v obci X., v meste O. sa z vyjadrení odporkyne dozvedeli o jej tvrdeniach a vypočutých svedkov sa pýtali na to, či tieto údaje sú pravdivé. Opakovane tieto skutočnosti boli potvrdené výsluchom svedkyne P.. B. H., ktorej blízka osoba vyčítala kamarátstvo s navrhovateľkou s tým, že jej vytýkala, že každý sa navrhovateľke vyhýba, iba svedkyňa sa s navrhovateľkou kamaráti. Tiež táto svedkyňa potvrdila, že v kolektíve učiteľov na Základnej škole v X. vládne stresová situácia, navrhovateľka sa kolegom prihovorí, títo jej odpovedia, sami sa jej však neprihovoria. Svedok F.M.T.. P.. Q. X.Ö.A. potvrdil, že kolektív navrhovateľku úplne odpísal. Navrhovateľka komunikuje iba s ním, svedkyňou P.. H. a ďalšou kolegyňou O.. Klíma v kolektíve je taká, že v kuloároch navrhovateľku kolektív podporí, ale keď príde na lámanie chleba, navrhovateľky sa nezastane. Tento svedok tiež potvrdil, že na porade bol kolektív informovaný o tom, že u navrhovateľky sa preukázala pedofília a potvrdil aj to, že na začiatku školského roka 2012/2013 navrhovateľka nebola ako člen kolektívu menovaná a predstavená ako pedagogická pracovníčka, pričom deti sa čudovali z akého dôvodu je navrhovateľka na začiatku roka prítomná, keď už v škole nemá čo robiť (žiak W.). Svedkyňa G.. L. potvrdila, že občania obce X. sa jej pýtali na pravdivosť tvrdení, že navrhovateľka už v škole učiť nebude a vyslovene niektorí sa vyjadrili tak, že údajne má pedofilné sklony. Doslova uviedla, že ľuďom sa podsúval do pozornosti obraz o tom, že navrhovateľka nie je schopná vykonávať učiteľské povolanie. Svedkyňa P.. X. potvrdila, že bývalý spolužiak, ktorý ju informoval o tom, že majú spolužiačku pedofilku, sa vyslovene tešil zo senzácie, ktorú môže ďalej šíriť a všetci ostatní ostali zdesení z toho ako môže niekto také reči o navrhovateľke šíriť. Potvrdila, že ľudia v obci nechutnosti o navrhovateľke s radosťou živia a zveličujú namiesto toho, aby v navrhovateľke videli nielen učiteľku, ale najmä človeka humánneho a zodpovedne pristupujúceho k svojej práci.

Po tom, čo mal súd zásah odporkyne do práv chránených zákonom preukázaný konštatuje aj to, že takýto zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach navrhovateľky chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. U navrhovateľky došlo k zásahu do osobnostných práv spočívajúcom v poškodení jej dobrého mena, cti, dôstojnosti ale aj k narušeniu jej súkromného života. Tieto hodnoty osobnosti každého človeka ako individuality sú výrazom úcty, uznania, vážnosti, dobrej povesti a ocenenia človeka v rámci spoločnosti a významne ovplyvňujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Najmä v súvislosti s odporkyňou používaným pojmom ukájať sa v spojitosti s maloletými deťmi si bežný človek môže predstaviť určité sexuálne pocity a osoba, o ktorej sa táto skutočnosť tvrdí, v očiach bežného človeka je vyobrazená minimálne ako sexuálny deviant alebo ako osoba so sexuálnou poruchou. Z tohto dôvodu súd návrhu navrhovateľky v časti, ktorou sa domáhala ospravedlnenia od odporkyne, v plnom rozsahu vyhovel. Uložil odporkyni sa navrhovateľke ospravedlniť písomne s konkrétnym textom, zverejneným v miestnom periodiku X. E., ktorý je štvrťročným periodikom a je tam možné zverejniť akúkoľvek inzerciu. Vo vzťahu k typu písma ide o písmo viditeľné, keďže pri menších písmenách by sa mohlo stať, že ospravedlnenie môže verejnosti uniknúť a nedosiahne svoj účel.

Súčasne súd uložil odporkyni povinnosť zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácií na verejnosti, pretože mal preukázané, že i v čase tohto súdneho konania odporkyňa takéto informácie šírila. Konkrétne na pojednávaniach opakovane tvrdila, že navrhovateľka tým, že sa nechala ohmatávať a masírovať deťmi, sa doslova ukájala. Keďže zásah odporkyne do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý je zásahom neoprávneným doposiaľ trvá, súd uložil odporkyni povinnosť zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácii o navrhovateľke na verejnosti.

Navrhovateľka žiadala priznať i nemajetkovú ujmu vo výške 2 000,-- eur. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd musel vychádzať zo závažnosti ujmy vzniknutej navrhovateľke, ale aj z okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti. Nepochybne bolo preukázané, že zo strany odporkyne došlo k neoprávnenému zásahu do života navrhovateľky narušením jej dobrého mena, cti, dôstojnosti, profesionálneho života, ale aj k narušeniu je súkromného života. Spôsob zásahu a najmä jeho následky sú navrhovateľkou z jej subjektívneho hľadiska vyčíslené na sumu 2 000,-- eur a súd pri rozhodovaní musel zisťovať objektívnu závažnosť následkov zásahu, tiež či išlo o následky trvalého charakteru. Bolo zistené, že navrhovateľka a jej blízke okolie, či už matka, priatelia, bývalí kolegovia, zle niesli dôsledky šírenia nepravdivých informácii o navrhovateľke, ktorá bola považovaná za pedofilku a učiteľku, ktorá fyzicky ubližuje deťom. Z čestného prehlásenia matky navrhovateľky súd konštatuje, že k mozgovej príhode koncom apríla 2012 a následnej operácii po prekonaní krvácania do mozgu došlo v dôsledku osočovania navrhovateľky. V súčasnosti je stav taký, že matka navrhovateľky je zdravotne postihnutá a odkázaná na starostlivosť navrhovateľky. Výsluchom svedkov bolo nepochybne preukázané, že po obci X., v meste O. a priľahlých obciach sa šíri informácia o pedofílii navrhovateľky. V dôsledku týchto informácií bol navrhovateľke nielen zakázaný vstup do bývalej tretej triedy, ktorej bola triednou učiteľkou, ale došlo k odobratiu triednictva, čím okrem iného stratila aj príplatok za výkon funkcie triedneho učiteľa. Následne bol s navrhovateľkou rozviazaný pracovný pomer i keď podľa výpovede zo dňa 4.7.2013 údajne v zmysle § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce pre nadbytočnosť. Tiež bolo výsluchom svedkov - kolegov navrhovateľky P.. H. Y. P.. F.. X.Ö.A. preukázané, že navrhovateľka má v kolektíve sťaženú pozíciu, pretože kolegovia s ňou z vlastného podnetu nekomunikujú a podľa tvrdenia svedka P.. F.. X.Ö.A., kolektív navrhovateľku úplne odpísal.

Súd má za to, že zásah do osobnostných práv navrhovateľky, spôsob zásahu a jeho následky sú tak závažné, že ospravedlnenie - morálne zadosťučinenie, nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť, vážnosť navrhovateľky v spoločnosti, pričom nejde o zníženie dôstojnosti a vážnosti v bežnej, ale značnej miere (šírenie informácií o ukájaní sa na deťoch, rozšírenie informácií o pedofílii). V tomto prípade má navrhovateľka právo aj na peňažnú satisfakciu, ktorú súd navrhovateľke aj priznal. Pri určení výšky peňažnej satisfakcie prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy, ale aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Okolnosti porušenia práva navrhovateľky na ochranu osobnostných práv, dobrého mena, cti a dôstojnosti, súkromného života sú podrobne popísané vo vyššie uvedených ustanoveniach tohto odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd priznal navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000,-- eur tak ako žiadala vzhľadom na závažnosť porušenia osobnostných práv navrhovateľky s odôvodnením, že morálne zadosťučinenie - ospravedlnenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť a vážnosť navrhovateľky v spoločnosti v značnej miere.

Zo strany navrhovateľky bol podaný návrh na vykonanie dokazovania výsluchom maloletých detí z triedy navrhovateľky a rodičov - otcov, zo strany odporkyne bol podaný procesný návrh na vykonanie dokazovania svedeckými výpoveďami všetkých rodičov maloletých detí. Súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol. Mal za to, že výpoveď týchto navrhnutých svedkov vzhľadom na vykonané dokazovanie nebude mať vplyv na rozhodnutie v merite veci. O dôvodnosti výsluchu maloletých detí mal pochybnosti i právny zástupca navrhovateľky uvedomujúc si negatívny dopad výsluchov maloletých detí na ich psychiku. V záujme ochrany duševného zdravia maloletých detí súd tento dôkaz nevykonal. Tiež nevykonal dôkaz výsluchom otcov maloletých detí, ktorí mali potvrdiť, že nepodpísali petíciu, v ktorej žiadali, aby navrhovateľka viac na Základnej škole v X. neučila. Z originálu petície zo dňa 25.6.2012 možno jednoznačne konštatovať, ako už bolo vyššie odôvodnené, že podpisy otcov sú písané tým istým písmom ako podpisy matiek a teda súd nemal pochybnosť o tom, že otcovia maloletých detí túto petíciu nepodpisovali. Súd zamietol i návrh odporkyne na vykonanie dokazovania výsluchom rodičov maloletých detí vzhľadom na skutočnosť, že 9.11.2011, keď sa šetrila sťažnosť Š. S., sa desať rodičov (teda jeden z rodičov každého dieťaťa) zúčastnili na rodičovskom združení, kde sa vyjadrovali k sťažnostiam Š. S., pričom štyria z rodičov informácie, ktoré sa objavili aj v sťažnostiach odporkyne popreli a šesť rodičov sa nevyjadrilo. Pokiaľ by v tomto konaní vypovedali inak, ich svedecké výpovede by nemali dôkaznú hodnotu, pričom by bolo možné konštatovať, že sú ovplyvnení odporkyňou, keďže informácie o správaní navrhovateľky im boli odporkyňou sprostredkované a tieto informácie nemali od svojich detí. I záver zo stretnutia rodičov dňa 27.6.2012, ktoré zvolala odporkyňa, podľa zápisnice, ktorú ona sama spísala nasvedčuje tomu, že rodičia sa chceli dozvedieť, čo povedali maloleté deti riaditeľke a zástupkyni, ktoré prešetrovali konanie navrhovateľky. Teda vedomosť od vlastných detí nemali.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s odkazom na ustanovenie § 149 Občianskeho súdneho poriadku a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vyčíslených v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 1.6.2013 a v znení vyhlášky č. 184/2013 Z.z. účinnej od 1.6.2013. Trovy navrhovateľky pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku, trov právneho zastúpenia, cestovných výdavkov a náhrad za stratu času právneho zástupcu navrhovateľky; cestovných výdavkov navrhovateľky a náhrady mzdy za jednotlivé pojednávania. Z návrhu na začatie konania bol navrhovateľkou zaplatený súdny poplatok vo výške 126,-- eur. Náhrada trov právneho zastúpenia je vypočítaná nasledovne:
Za tarifnú hodnotu, z ktorej sa určuje základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 7 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sa považuje suma 2 000,-- eur. Právny zástupca navrhovateľky preukázal, že je platiteľom DPH a tak si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia zvýšenú o 20 % DPH.
Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je 91,29 eur + príslušný režijný paušál + 20 % DPH. Vo veci boli vykonané tieto úkony právnej služby:
1. príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady dňa 17.9.2012 v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 118,70 eur (t.j. 91,29 + 7,63 + 20 % DPH)
2. písomné podanie vo veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 17.9.2012 v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 118,70 eur (t.j. 91,29 + 7,63 + 20 % DPH)
3. účasť na pojednávaní dňa 26.11.2012 v zmysle § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 237,40 eur (t.j. sadzba za 2 úkony nakoľko pojednávanie trvalo od 9.15 do 11.30 h)
4. porada s navrhovateľkou 3.12.2012 v zmysle § 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 82,19 eur (t.j. 2/3 základnej sadzby + 7,63 + 20 % DPH)
5. písomné podanie vo veci samej, vyjadrenie zo dňa 5.12.2012 v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 118,70 eur (t.j. 91,29 + 7,63 + 20 % DPH)
6. písomné podanie 12.2.2013 - odpoveď na výzvu súdu v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 118,70 eur (t.j. 91,29 + 7,63 + 20 % DPH)
7. písomné podanie na súd zo dňa 19.2.2013 v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 118,70 eur (t.j. 91,29 + 7,63 + 20 % DPH)
8. účasť na pojednávaní dňa 2.4.2013 v zmysle § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 237,84 eur /t.j. 2 x (91,29 eur + 7,81 eur + 20 % DPH)/, sadzba za 2 úkony nakoľko pojednávanie trvalo od 8.30 do 13,30 h.
9. porada s klientom dňa 10.5.2013 v zmysle § 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 82,40 eur

10. účasť na pojednávaní dňa 13.5.2013 v zmysle § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2013 vo výške 237,84 eur /t.j. 2 x (91,29 eur + 7,81 eur + 20 % DPH)/, sadzba za 2 úkony nakoľko pojednávanie trvalo od 8.30 do 11.45 h.
11. porada s klientom dňa 11.7.2013 v zmysle § 13a ods. 2 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 vo výške 65,15 eur (t.j. 1 základnej sadzby + 7,81 eur + 20 % DPH)
12. účasť na pojednávaní dňa 15.7.2013 v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 vo výške 118,92 eur (t.j. 91,29 eur + 7,81 eur + 20 % DPH)
13. písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie zo dňa 18.8.2013 v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 vo výške 118,92 eur (t.j. 91,29 eur + 7,81 eur + 20 % DPH)
14. účasť na pojednávaní dňa 10.10.2013 v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 vo výške 237,84 eur t.j. sadzba za 2 úkony, nakoľko pojednávanie trvalo od 9.00 do 11.35 h
Trovy právneho zastúpenia teda súd vyčísľuje v súlade s vyčíslením právneho zástupcu navrhovateľky na 2 011,44 eur vrátane DPH a režijného paušálu.

Navrhovateľke na účet právneho zástupcu bola priznaná aj náhrada za stratu času právneho zástupcu v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v nasledovnej výške:
Za cestu v súvislosti s pojednávaním dňa 26.11.2012
- cesta Košice - Spišská Nová Ves 3 začaté polhodiny t.j. 38,13 eur,
- cesta Spišská Nová Ves - Košice 3 začaté polhodiny t.j. 38,13 eur
Za cestu v súvislosti s pojednávaním dňa 2.4.2013
- cesta Košice - Spišská Nová Ves 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur,
- cesta Spišská Nová Ves - Košice 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur
Za cestu v súvislosti s pojednávaním dňa 13.5.2013
- cesta Košice - Spišská Nová Ves 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur,
- cesta Spišská Nová Ves - Košice 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur
Za cestu v súvislosti s pojednávaním dňa 15.7.2013
- cesta Košice - Spišská Nová Ves 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur,
- cesta Spišská Nová Ves - Košice 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur
Za cestu v súvislosti s pojednávaním dňa 10.10.2013
- cesta Košice - Spišská Nová Ves 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur,
- cesta Spišská Nová Ves - Košice 3 začaté polhodiny t.j. 39,03 eur
spolu náhrada za stratu času 388,50 eur + 20 % DPH t.j. 466,20 eur.

Právnemu zástupcovi navrhovateľky bola priznaná aj náhrada nákladov vynaložených na jeho dopravu v zmysle § 15 ods. 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Právny zástupca navrhovateľky na dopravu použil motorové vozidlo zn. Seat Toledo, EČV: P., ktoré mal oprávnenie používať na základe predloženej zmluvy o výpôžičke. Motorové vozidlo bolo použité na cesty Košice - Spišská Nová Ves a späť 26.11.2012, 2.4.2013, 13.5.2013, 15.7.2013, 10.10.2013 pri počte 160 km. Cena pohonných hmôt dňa 26.11.2012 bola 1,441 eur a náhrada za PHM 11,989 eur, dňa 2.4.2013 cena pohonných hmôt 1,414 eur a náhrada PHM 11,74 eur, dňa 13.5.2013 cena pohonných hmôt 1,363 eur a náhrada PHM 11,340 eur, dňa 15.7.2013 cena pohonných hmôt 1,377 eur a náhrada PHM 1,457 eur, dňa 10.10.2013 cena pohonných hmôt 1,351 eur a náhrada za PHM 11,573 eur. Pri počte kilometrov 800, náhrady pohonných hmôt vo výške 58,124 eur a paušálnej náhrady 0,183 eur/1 km, výška nákladov vynaložených na dopravu právneho zástupcu predstavuje sumu 204,52 eur + 20 % DPH t.j. 245,42 eur.

Celkové trovy právneho zástupcu pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vo výške 2011,44 eur vrátane DPH, náhrady za stratu času 466,20 eur vrátane DPH a cestovných nákladov vo výške 245,42 eur vrátane DPH predstavujú sumu 2 723,06 eur vrátane DPH.

Navrhovateľke bola ďalej priznaná náhrada hotových výdavkov a to cestovné na pojednávania vo veci samej, na ktorých sa osobne päťkrát zúčastnila a náhrada ušlej mzdy za dni jednotlivých pojednávaní, náhrada nákladov cestovného za jazdu motorovým vozidlom zn. O. I., B.: X. XXXBL, ktorého držiteľkou je navrhovateľka. Motorové vozidlo bolo použité na cesty X. - Spišská Nová Ves a späť dňa 26.11.2012, 2.4.2013, 13.5.2013, 15.7.2013, 10.10.2013 pri počte 66 km. Cena pohonných hmôt dňa 26.11.2012 bola 1,517 eur a náhrada za PHM 6,508 eur, dňa 2.4.2013 cena pohonných hmôt 1,5015 eur a náhrada PHM 6,499 eur, dňa 13.5.2013 cena pohonných hmôt 1,479 eur a náhrada PHM 6,345 eur, dňa 15.7.2013

cena pohonných hmôt 1,502 eur a náhrada PHM 6,444 eur, dňa 10.10.2013 cena pohonných hmôt 1,494 eur a náhrada za PHM 6,409 eur. Pri počte kilometrov 330, náhrady pohonných hmôt vo výške 32,205 eur a paušálnej náhrady 0,183 eur/1 km, výška nákladov vynaložených na dopravu navrhovateľky predstavuje sumu 92,60 eur.

Náhrada ušlej mzdy navrhovateľky za jednotlivé dni pojednávania predstavuje sumu 172,96 eur, z toho za pojednávanie dňa 26.11.2012 za 8 hodín x 4,20 eur = 33,60 eur, dňa 2.4.2013 za 8 hodín x 4,19 eur = 33,52 eur, dňa 13.5.2013 za 8 hodín x 4,85 eur = 38,80 eur, dňa 15.7.2013 za 8 hodín x 4,19 eur = 33,52 eur a dňa 10.10.2013 za 8 hodín x 4,19 = 33,52 eur, teda náhrada ušlej mzdy navrhovateľky predstavuje spolu 172,96 eur.

Trovy navrhovateľky takto predstavujú spolu sumu 172,96 eur za náhradu ušlej mzdy, 92,60 eur cestovné náhrady a 126,-- eur súdny poplatok zaplatený navrhovateľkou, spolu 391,56 eur. Celkovú výšku náhrady trov konania súd vyčísľuje na sumu 3 114,62 eur (súdny poplatok 126,-- eur + trovy právneho zastúpenia vo výške 2 011,44 eur s DPH + náhrada za stratu času právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 466,20 eur s DPH + cestovné výdavky právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 245,42 eur s DPH + cestovné výdavky navrhovateľky vo výške 92,60 eur + ušlá mzda navrhovateľky vo výške 172,96 eur).

Je potrebné uviesť, že súdu boli predložené všetky listinné dôkazy pre vyčíslenie a priznanie náhrady trov konania. Súdu bolo predložené osvedčenie o registrácii pre DPH právneho zástupcu navrhovateľky, kópia osvedčenia o evidencii motorového vozidla právneho zástupcu navrhovateľky, kópia osvedčenia o evidencii motorového vozidla navrhovateľky, doklad o cestovných nákladoch právneho zástupcu navrhovateľky s prehľadom priemerných cien pohonných hmôt za r. 2012, 2013 vrátane výpočtu, výpočet cestovných nákladov navrhovateľky, doklady preukazujúce ušlý zisk navrhovateľky a záznamy z porady s navrhovateľkou, ktoré sú navrhovateľkou aj podpísané a to dňa 3.12.2013, 10.5.2013, 11.7.2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.